

Мотиви към Решение № 18/31.03.2023 г. по АНД № 59 по описа на
Районен съд – Кубрат за 2023 г.

Постъпила е полицейска преписка рег. № 290000-2085/31.03.2023 г. по описа на Районно управление на МВР гр.Кубрат, ведно с Акт № 22/31.03.2023 г. за констатиране проява на дребно хулиганство по Указа за борба с дребното хулиганство (УБДХ) на Районно управление – Кубрат.

Нарушител е:

М. П. М. – роден на ***, с постоянен адрес в ***, с българско гражданство, неженен, неосъждан, с основно образование, безработен, ЕГН *****.

Актосъставителят Д. И. И. – мл. полицейски инспектор в Районно управление – Кубрат, поддържа акта, така както е съставен и предявен.

Нарушителят М. П. М. не се признава виновен по така повдигнатото му с акта за констатиране проява на дребно хулиганство по Указа за борба с дребното хулиганство обвинение, макар да признава, че е блъснал пострадалото лице, при което паднал слуховия му апарат. Твърди, че с В. са във влошени отношения, тъй като той неоснователно обвинявал племенника му, че извършвал кражби и др. Отрича да му е ударил шамар.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото, както и обясненията на нарушителя, намира следното:

От фактическа страна:

На 30.03.2023 г. свидетелката М. В. И. получила дърва за огрев и потърсила В. Е. В. да дойде и да й нареже дърветата, дадени ѝ от инвалидния клуб. В. пристигнал и почнал да реже дървата, а св. В. С. заедно със съпругата му ги цепели и прибирали. Свидетелката била седнала на пейката, тъй като била трудно подвижна и наблюдавала как работят, като видяла мотор, който спрял до тях и от него слязъл нарушителят М. П. М.. Същият започнал да вика и обижда В. В., след което го попитал за колко реже дървата. Св. И. видяла, че нарушителя М. бил видимо ядосан и казала „Остави момчето намира“, като тя му извикала да не го закача. След това нарушителя М. посегнал на В. В. и му ударил шамар по лицето, при което изхвърчал слуховия апарат на пострадалия. През това време свидетелят С. и И. се намесили и ги разтървали, като нарушителя М. продължавал да обижда и заплашва пострадалия В..

Пострадалото лице подало жалба в полицията. Впоследствие полицейските служители снели сведения от свидетели очевидци, както и от нарушителя, след което мл. ПИ Д. И. съставил внесения в съда акт за констатиране проява на дребно хулиганство.

Тази фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на

обясненията на нарушителя, показанията на св. С. и приобщените по реда на чл. 281, ал. 5 във вр. с ал. 1, т. 5 от НПК показания, депозираните от свидетелката И., както и писмените доказателства приложени към преписката и представени в съдебно заседание.

По доказателствата:

Съдът прецени събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, по реда на НПК.

Съдът кредитира показанията на посочения свидетел, които безпротиворечиво и еднородно сочат, че нарушителят М. е извършил действия, които нарушават обществения ред – отправяне на обидни думи към полицейски служител на публично място.

От правна страна:

Извършеното от М. П. М., е непристойна проява, изразяваща се в отправяне на обидни думи и нанасяне на удар с шамар в областта на лицето на В. Е. В.. Тази проява била извършена на публично място – на улица „Добруджа“ пред дом № 55. С това свое поведение той нарушил правилата за обществен ред и спокойствие, като е създал всеобщо притеснение, безпокойство и уплаха за лицата, възприели пряко скандалната проява и присъствали на инцидента. М. виновно е нарушил общоприетите норми за добро поведение, като е действал с пряк умисъл – със знанието за общественоопасния характер на постъпката си и желанието за настъпване на неблагоприятните последици от нея, което се подкрепя и от действията предприети от него. Съзнавал е, че отправяйки обидни думи и удряйки пострадалия, те ще станат достояние на присъстващите на мястото други лица. Въпреки това целенасочено е предизвикал конфликтната ситуация и така е създадено обществено безпокойство. Поведението му е било демонстративно и изразяващо желание за публично самоизявяване, противопоставяйки се на общоприетите норми за морално поведение. Така от обективна и субективна страна той е осъществил състав на дребно хулиганство по смисъла на чл. 1, ал. 2 от УБДХ. Поради по-ниската степен на обществена опасност, деянието не съставлява престъпление по чл. 325 от НК. Хулигански са всички действията, насочени против морала и всички действия, които създават тревожна обстановка и са станали достояние или могат да станат достояние и на други лица.

Действайки по описания начин, нарушителят М. П. М. ангажира административнонаказателна отговорност по УБДХ и следва да понесе предвиденото в закона наказание.

Съдът намира, че извършената от нарушителя М. П. М. проява се отличава със значително по-ниска степен на обществена опасност и не осъществява признаците на престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК, както и не е с висока степен на обществена опасност за деяние, квалифицирано като дребно хулиганство. Нарушителят е нарушил общественото спокойствие на

живущите наоколо.

При определяне вида и размера на наказанието, съдът прие като съответно и наложи на нарушителя М. П. М. административно наказание „Глоба“, на основание чл. 6, ал. 1, б. „а“, във вр. с чл. 1, ал. 1, т. 2 от УБДХ, в размер на минимума, а именно от 100 лева.

Съдът счита, че наложеното наказание е съразмерно на извършеното нарушение и годно, в конкретния случай, с изтърпяването му да бъдат осъществени целите и задачите на административното наказание за предупредително и възпитателно въздействие върху нарушителя. Съдът определи административното наказание при превес на смекчаващите вината обстоятелства: чисто съдебно минало, съдействие за разкриване на обективната истина.

Водим от изложените мотиви съдът постанови решението си.

Председател: